З піднебесся вереснева просинь
Цідиться крізь сірі фільтри хмар,
А в тунелі десь під Чарінґ Кросом*
Грає — серце крає — сопілкар.

Уявилося — не в кахляній печері,
Де підземки гул і тупіт ніг —
Я схилився на хати рідні двері,
Знову став на батьківський поріг…

Та невже це мрія? Тільки де там!
Це насправді — це не мрії чар…
У футлярі брязнула монета
І тужливо грає сопілкар.

_____

* Чарінґ Крос — дільниця в центрі Лондону